

Diep verdriet inspireert vaak tot muzikale grootsheid

KLASSIEK

Liederen van Schubert, Pfitzner, Bottesini, Tsjajkofski, Ives en Rachmaninof door Christianne Stotijn. Gehoord: Deventer Schouwburg 14/11.

door René de Cocq

muzikale grootsheid waartoe verdriet kan inspireren. Stotijn, nog relatief jong maar inmiddels een wereldnaam, deed die grootsheid alle recht. Met haar prachtige warme stem, haar enorme bereik en haar doorleefde tekstgevoel voerde ze de honderden toehoorders in Deventer (hoezo kamermuziek?...) onontkoombaar mee in deze reis door de 'Sehnsucht', treffend ondersteund door de fijnzinnige begeleiding van haar duopartner Jo-

seph Breinl aan de vleugel. Een zangeres en een pianist, samen op een podium tussen de palmen, dat is het traditionele beeld van zo'n liederenavond. Maar Stotijn zette vlak voor de pauze ook een bijzonder visueel en muzikaal intermezzo op dat podium, in de vorm van haar contrabasspelende broer Rick. In drie stukken (dat van Bottesini en twee liederen van Tsjajkofski in een speciale bewerking van Wijnand van Klaveren) luisterden we zo naar twee Stotijns, in een onverwacht effectief samenspel van vrouwenstem en sonoor strijkinstrument. Een mooie vondst. Christianne Stotijn en Joseph Breinl namen na al die dankbaar ontvangen gestileerde weemoed in hun toegift afscheid met een positief geluid: een elegant liefdeslied van Tsjajkofski.

de Stentor 16 nov. 2007

„Alles wat mij het dierbaarst is in deze wereld vlucht van mij vandaan; vandaag verlies ik voor altijd alle vreugde, alle hoop.” Aldus een tekstfragment uit het lied 'Tutto il mondo serra' van Giovanni Bottesini. Het staat model voor de sfeer van een liederenavond waarin weemoed, doodsverlangen, pijn, verdriet en andere ellende samen de thematiek vormen. Zoals bekend: ellende levert (vaak) de mooiste muziek op, en de keuze die mezzo-sopraan Christianne Stotijn uit het brede romantische repertoire deed voor dit recital bevestigt dat weer eens. De haast peilloze wanhoop in 'Auflösung' (Schubert), de adembenemende verstillings in 'Mein Herz ist wie die dunkle Nacht' (Pfitzner), de milde berusting in 'Ich grolle nicht' (Ives) - allemaal treffende illustraties van de